

Česká obchodní inspekce
inspektorát Ústecký a Liberecký se sídlem v Ústí nad Labem
pracoviště Liberec
nám. Dr. E. Beneše 585/26, 460 01 Liberec

Čj. ČOI 103536/17/2500/0711/PŘ/BL
Sp. Zn. 142639/17/2500

Dne 7. 8. 2017

PŘÍKAZ

Česká obchodní inspekce, Inspektorát Ústecký a Liberecký, se sídlem v Ústí nad Labem, věcně příslušný dle ust. § 23 odst. 1 zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, ve znění platném v době kontroly (dále jen ZOS), a místně příslušný dle ust. § 62 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, v platném znění (dále jen zákon o přestupcích), rozhodl podle ust. § 90 odst. 1 zákona o přestupcích, ve spojení s ust. § 150 odst. 1 a 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění, (dále jen SŘ),

takto:

I. Obviněný: František Jelínek, sídlo: 468 12 Bedřichov ev. č. 1695, IČO: 12044245, se uznává vinným z porušení právní povinnosti podle ust. § 6 ZOS a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 24 odst. 7 písm. c) ZOS, kterého se dopustil tím, že dne 18. 10. 2016 ve své provozovně: hotel Premier, Janov nad Nisou 5, při poskytování služeb diskriminoval spotřebitele, když neumožňoval ubytování v hotelu dětem starším 10 let s odůvodněním zajištění klidu a odpočinku ostatních hostů hotelu, což nebylo založeno na objektivních a rozumných důvodech a odůvodněno legitimním cílem.

II. Za spáchání výše uvedeného správního deliktu se obviněnému ukládá:

podle ust. § 24 odst. 14 písm. c) ZOS ve spojení s ust. § 90 odst. 1, ust. § 46 odst. 1 zákona o přestupcích pokuta ve výši 5.000 Kč (slovy: pět tisíc korun českých).

Uloženou pokutu je obviněný povinen zaplatit na účet České obchodní inspekce vedený u ČNB, Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, variabilní symbol 3407112517, konstantní symbol 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní složenkou), a to ve lhůtě 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Na základě podnětu spotřebitelky, že hotel Premier v Janově nad Nisou odmítl ubytovat její dítě mladší 10 let z důvodu klidu v hotelu, který je zaměřen na wellness pobyty, provedli inspektoři České obchodní inspekce dne 18. 10. 2016 kontrolu v uvedeném hotelu za přítomnosti provozní vedoucí Anny Jelínkové.

Inspektoři na místě kontroly sepsali úřední záznam identifikační kód 251610180330101, ve kterém mimo jiné zaznamenali, že při kontrolní objednávce ubytování 2 dospělých osob a 2 dětí jim paní sdělila, že pobyt s dětmi do 10 let v hotelu není vhodný, a to z důvodu Wellness, kdy jsou v areálu zóny klidu a relaxace, hluboká vířivá vana a další prostory nebezpečné pro malé děti.

Poté, co se inspektoři prokázali služebními průkazy, slečna na dotaz, proč neubytovávají děti, sdělila, že služby v hotelu jsou postaveny tak, aby si ubytovaní spotřebitelé ve wellness odpočinuli (služby jsou srovnatelné s lázeňskou péčí – bazén, 4 sauny, nuda zóna v celém prostoru wellness, relaxační a regenerační masáže, kosmetika).

V době kontroly byl hotel uzavřen, ale na recepci byl spotřebitelům k dispozici ceník, ve kterém bylo upozornění: „Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu ubytováváme v hotelu děti starší 10 let.“

Manažerka se k problematice neubytování dětí do 10 let v hotelu vyjádřila takto:

Naše zařízení je zcela nevhodné pro malé děti z důvodu jeho vybavení a nabízených služeb, sauny, nuda zóna v celém prostoru wellness, ostatní zařízení, které s tím souvisí, by mohla být nebezpečná pro malé děti z hlediska morální výchovy (nazí lidé v prostoru nuda zóny a wellness). Jelikož veškeré služby jsou součástí pobytu, není možné zabezpečit bezpečné využití těchto služeb pro malé děti – prudké schody, ostré hrany, hygienické normy pro děti, venkovní terasy. Pobyt v hotelu je pro malé děti nebezpečný (zábradlí na schodišti). Hotel není vybaven prostory vyhrazenými a vybavenými pro děti, nemá ani dětský koutek a přebalovací pult. Při objednávce jsou na tuto skutečnost spotřebitelé upozorněni a je jim doporučeno jiné ubytování vhodné a zařízené pro pobyt rodin s dětmi.

Dne 31. 12. 2016 inspektoři sepsali na inspektorátu ČOI v Liberci protokol o kontrole identifikační kód 25161018033010.

V protokolu mimo jiné zaznamenali, že paušální zákaz vstupu určitých skupin osob, jak byl podnikatelem vymezen na internetových stránkách, nelze považovat za ospravedlnitelné opatření, přičemž odlišný přístup podnikatele k jednotlivým (srovnatelným) skupinám spotřebitelů byl kontrolními orgány hodnocen z hlediska legitimního cíle a přiměřených prostředků pro jeho dosažení. Připustíme-li vyloučení konkrétního dítěte z poskytnutí služby, paušální zákaz ubytování kontrolní orgán považuje za neobjektivní a nepřiměřený prostředek k zajištění klidu ostatních hostů.

Do oblasti soukromého práva zákaz diskriminace spotřebitele proniká zejména prostřednictvím zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), když podle § 1 odst. 1 písm. j) tento zákon „blíže vymezuje právo na rovné zacházení a zákaz diskriminace ve všech případech přístupu ke zboží a službám, včetně bydlení, pokud jsou nabízeny veřejnosti nebo při jejich poskytování.“

Podle § 2 odst. 3 diskriminačního zákona „přímou diskriminací se rozumí takové jednání, včetně opomenutí, když se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru.“

Umístění informace na internetové stránce hotelu v části „O hotelu“ „Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu v hotelu ubytováváme děti starší 10ti let.“ a sdělení v internetové objednávce na ubytování pro dvě osoby + dvě děti do 4 let, že „v hotelu přijímáme k ubytování pouze hosty starší deseti let.“, inspektoři za diskriminaci nepovažovali. Důvody, na jejichž základě lze přiměřeným a nezbytným způsobem omezit vstup dětí do provozovny, mohou být např. její stavební řešení nebo povaha zde poskytovaných služeb. Oba důvody byly kontrolními pracovníky uznány hlavně z důvodu bezpečnosti dětí.

Samotný výrok „Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu v hotelu ubytováváme děti starší 10ti let.“, považovali inspektoři za nevhodný a takto samostatně posuzovaný jako možná diskriminace. V kontextu s dalším kontrolním zjištěním (bezpečnost, nuda zóna) inspektoři postup kontrolované osoby za diskriminaci nepovažovali.

Stejnopis protokolu o kontrole kontrolovaný podnikatel obdržel poštou dne 15. 12. 2016. Proti kontrolnímu zjištění neuplatnil žádné písemné námítky.

Posouzením kontrolního zjištění právním oddělením inspektorátu byly k učiněným závěrům **vzneseny tyto výhrady:**

- 1) Na webových stránkách www.hotelpremier.cz, v části „O hotelu“, je do dnešního dne uváděna věta „**Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu v hotelu ubytováváme děti starší 10ti let.**“, aniž by byly spotřebitelům poskytnuty důvody nevhodnosti pobytu, které nebudou diskriminační.
- 2) V protokolu o kontrole jsou uváděny některé důvody pro plošné neumožnění pobytu dětem mladším 10 let, které lze považovat za diskriminační na základě rodičovství (pohlaví), pokud nebudou kontrolovanou osobou objektivně odůvodněny.

Podle zákona č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (antidiskriminační zákon), ust. § 6 odst. 7 uvádí, že **Diskriminací z důvodu pohlaví není výlučné nebo přednostní poskytování veřejně dostupných zboží a služeb, pokud je výlučné nebo přednostní poskytování zboží a služeb osobám určitého pohlaví objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.**

- 3) Diskriminací ze strany provozovatele restaurace se zabýval Nejvyšší správní soud ve svém rozsudku ze dne 30. října 2014, Sp.zn. 4 As 1/2014-28, který ve věci rozhodl, že provozovatel restaurace umístěním nápisu u vstupu do provozovny: **„Tato restaurace není vhodná pro děti do 6 let v doprovodu rodičů z důvodu rušení ostatních a hotelových hostů. Vstup pouze pro dospělé a děti od 6 let v doprovodu rodičů.“** se dopustil diskriminace spotřebitelů podle ust. § 6 zákona o ochraně spotřebitele, neboť zákaz vstupu neodůvodnil žádným objektivním, legitimním a přiměřeným způsobem.

Ze shora uvedených důvodů a v souladu s ust. § 10 odst. 2 zákona č. 255/2012 Sb., o kontrole (kontrolní řád) byl kontrolovaný podnikatel František Jelínek inspektorkou vyzván dopisem ze dne 31. 1. 2017 k poskytnutí potřebné součinnosti ke kontrole spočívající v zaslání písemného vyjádření do 15 dnů ode dne seznámení s výzvou, ve kterém:

- 1) **odůvodní všechny zmiňované argumenty neumožňující pobyt dětí mladší 10 let v hotelu Premier Janov nad Nisou,**
- 2) **uveče, proč nejsou na webových stránkách hotelu a v katalogu uvedeny bezpečnostní a jiné důvody (nuda zóna), které podle jejich názoru neumožňují ubytování dětí mladších 10 let,**
- 3) **doloží, na základě jakých právních předpisů usuzuje, že pobyt v hotelu je nebezpečný pro děti mladší 10 let (prudké schody, ostré hrany, hygienické normy pro děti, venkovní terasy, zábradlí na schodišti).**

Dopis s výzvou byl kontrolovanému podnikateli doručen poštou dne 1. 2. 2017.

Protože kontrolovaný podnikatel ve stanoveném termínu požadované vyjádření České obchodní inspekci nezaslal, ani nepožádal o delší termín, inspektorka dalším dopisem ze dne 27. 2. 2017 kontrolovaného podnikatele opětovně vyzvala k poskytnutí potřebné součinnosti ve shora uvedeném rozsahu a to do 10 dnů ode dne doručení výzvy.

Kontrolovaný podnikatel byl znovu upozorněn, že neposkytne-li požadovanou součinnost, může být jeho jednání posouzeno jako správní delikt, neboť podle ust. § 16 odst. 2 zákona o kontrole může kontrolní orgán za tento správní delikt uložit pokutu až do výše 500.000 Kč.

Dopis s výzvou byl kontrolovanému podnikateli doručen poštou dne 3. 3. 2017.

Dopisem ze dne 9. 3. 2017 kontrolovaný podnikatel zaslal písemné vyjádření k uvedeným bodům. **K důvodům, proč není hotel vhodný k pobytu dětem mladším 10 let uváděl:**

- ze stavebních důvodů, prudké a úzké schody s ostrými hranami
- vysoké schody z liberecké žuly před hotelem (CHKO)
- nízké parapety oken v pokojích, 40 cm na podlahou
- hotelové wellness s nuda zónou a masážími, klienti chodí velmi nahleko oblečení
- hluboká vířivá vana bez plavčíka
- snídaně podávané od až 08:30 hod.
- nedostatek místa pro zřízení dětského koutku a žádné hračky, kočárkárna

Z těchto a jiných důvodů (nadávající majitel po 35 leté zkušenosti v pohostinství se dozvěděl od pana ministra, že všichni kradnou, takže občas sprostě nadává na politické poměry v ČR a EU, což není právě výchovné pro dětské uši) se rozhodli, že nebudou diskriminovat malé děti a doporučují jim pobyt v Horském hotelu Jelínek a dalších zařízeních v Bedřichově, která jsou právě na pobyty s dětmi zařízení a vybavená. Jelikož se o zaměstnance přetahují s úřady, které dávají finanční podpory zdravým a práce schopným lidem, je velmi často bez personálu.

Shora uvedené vyjádření kontrolovaného podnikatele spolu s kontrolou zjištěným stavem inspektorka České obchodní inspekce znovu vyhodnotila a v sepsaném dodatku identifikační kód 251705115472 učinila tento závěr:

Zákaz vstupu dětí mladších 10 let do provozovny (hotelu Premier), resp. rodičů s těmito dětmi, není založen na objektivních a rozumných důvodech a odůvodněn legitimním cílem, takže představuje diskriminaci ve smyslu § 6 zákona o ochraně spotřebitele.

Kontrolovaný podnikatel František Jelínek neumožněním ubytování dětí do 10 let v hotelu Premier v Bedřichově, v době kontroly dne 18. 10. 2016, **porušil ust. § 6 ZOS, neboť *prodávající nesmí při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat.***

Stejnopis dodatku k protokolu o kontrole obdržel kontrolovaný podnikatel poštou dne 18. 5. 2017. Proti kontrolnímu zjištění neuplatnil žádné písemné námítky.

Protože správní orgán považoval skutkové zjištění za dostatečné a proti obsahu protokolu a jeho dodatku nebyly pochybnosti ani z jiného důvodu, podle ust. § 90 odst. 1 zákona o přestupcích, a v souladu ust. § 150 odst. 1 a 2 SŘ vydal tento příkaz.

Jelikož s účinností od 1. 7. 2017 došlo ke změně ZOS, správní orgán porovnal znění starého a nového ZOS, dřívější skutkové podstaty správního deliktu a nové skutkové podstaty přestupku, a výši sankce, kterou bylo a je možné za posuzovaný správní delikt či přestupek uložit. Dospěl přitom k závěru, že i podle nového práva jde v tomto případě o jednání trestné, ale že postih podle nového práva není pro pachatele výhodnější. Při rozhodování a ukládání trestu správní orgán proto použil ZOS ve znění platném v době spáchání správního deliktu.

Podle ust. § 24 odst. 14 písm. c) ZOS za správní delikt spočívající v porušení zákazu diskriminace spotřebitele při prodeji výrobků nebo poskytování služeb podle § 6 lze uložit pokutu do 3.000.000 Kč.

Při určení výměry pokuty se přihlédne k závažnosti správního deliktu, zejména ke způsobu jeho spáchání a jeho následkům a k okolnostem, za nichž byl spáchán.

Správní orgán provedl dokazování, ve kterém posuzoval zjištění zaznamenaná v Úředním záznamu ze dne 18. 10. 2016, Protokolu o kontrole ze dne 31. 10. 2016, Vyjádření kontrolovaného podnikatele ze dne 9. 3. 2017 a dodatku k Protokolu o kontrole ze dne 11. 5. 2017.

Správní orgán zjištěný stav hodnotil takto:

Při posouzení nyní projednávané věci je tak třeba vyjít z obecné definice, totiž že za diskriminaci spotřebitele je třeba považovat rozlišování sobě rovných subjektů, které část z nich poškozují (omezují), resp. obchodní praktiky, které při srovnatelných transakcích nedůvodně zvýhodňují některé spotřebitele před jinými. V projednávané věci se v případě dětí a dospělých jako tzv. komparátorů, tedy subjektů, které jsou navzájem srovnávány, v obecné rovině jedná o navzájem sobě rovné osoby, které mají zájem přijímat služby obviněného jako provozovatele hotelu. Pakliže obviněný použil obchodní praktiku spočívající v tom, že na ceníku umístěném v recepci a na internetové stránce hotelu v části O hotelu uváděl: „*Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu v hotelu ubytováváme děti starší 10ti let.*“ a ve sdělení spotřebiteli k internetové objednávce na ubytování pro dvě osoby + dvě děti do 4 let uváděl: „*v hotelu přijímáme k ubytování pouze hosty starší deseti let.*“, potom při srovnatelných transakcích nedůvodně zvýhodnil dospělé spotřebitele před spotřebiteli dětmi, resp. **bezdůvodně znevýhodnil děti jako spotřebitele před spotřebiteli dospělými.**

Jednání obviněného, který ve své provozovně neumožňoval ubytování dětem mladším 10 let, by bylo možno hodnotit jako nikoli diskriminační povahy pouze tehdy, pokud by omezení vstupu mělo objektivní a rozumné (ospravedlnitelné) důvody, tedy jestliže by sledovalo legitimní cíl a prostředky použité k jeho dosažení by byly tomuto cíli přiměřené.

I pokud by totiž bylo možno považovat za legitimní zájem obviněného na zajištění klidu a odpočinku dospělých a dětí starších 10 let, na které se obviněný zjevně zaměřuje, a kteří by mohli být dětmi rušení, pak k dosažení tohoto cíle se nejeví jako přiměřené použití prostředků, spočívajících v obecném zákazu ubytování (všech) dětí do 10 let v hotelu Premier.

V této souvislosti se obviněnému nabízely mírnější prostředky vedoucí k témuž cíli, spočívající např. ve vykázání, popř. omezení vstupu konkrétních dětí, které nad míru přiměřenou poměrům ruší ostatní hosty hotelu, popř. ohledně kterých lze mít vzhledem k jejich chování při vstupu do hotelu v tomto směru důvodné obavy.

V průběhu kontroly nebyl prokázán ani jiný ospravedlnitelný důvod pro obviněným provedené omezení ubytování dětí mladších 10 let v hotelu Premier. Takovými důvody, na jejichž základě lze přiměřeným a nezbytným způsobem omezit ubytování dětí v hotelu, by mohlo být např. stavební řešení, které neumožňuje zajištění odpovídající úrovně bezpečnosti či které brání volnému pohybu po provozovně s kočárkem. Takové důvody obviněný jen deklaroval, ale ničím nedoložil.

Za ospravedlnitelný důvod pro zákaz vstupu dětí do provozovny proto nelze považovat obviněným toliko v obecné rovině deklarované zajištění klidu a odpočinku klientů, kteří by mohli být ubytovanými dětmi mladšími 10 let rušení.

Správní orgán na shora zaznamenaném posouzení kontrolou zjištěného stavu učinil závěr, že obviněný dne 18. 10. 2016 ve svém hotelu Premier v Janově nad Nisou při poskytování služeb diskriminoval spotřebitele, když neumožňoval ubytování v hotelu dětem starším 10 let s odůvodněním zajištění klidu a odpočinku ostatních hostů hotelu, což nebylo založeno na objektivních a rozumných důvodech a odůvodněno legitimním cílem. Tím obviněný nepochybně porušil ust. § 6 ZOS a dopustil se správního deliktu podle ust. § 24 odst. 7 písm. c) ZOS.

Způsob spáchání správního deliktu svědčil o tom, že obviněný nevěnoval potřebnou pozornost plnění jedné ze základních povinností plynoucích z obchodního styku, když při nabízení ubytování v hotelu, jehož součástí byla nabídka wellness služeb, které jsou srovnatelné s lázeňskou péčí (bazén, 4 sauny, nuda zóna v celém prostoru wellness, relaxační a regenerační masáže, kosmetika), nedůvodně zvýhodnil dospělé spotřebitele před dospělými spotřebiteli dětmi do 10 let, resp. bezdůvodně znevýhodnil děti do 10 let jako spotřebitele před spotřebiteli dospělými.

Následkem správního deliktu bylo poškození práva nezjištěného počtu spotřebitelů na sjednání ubytovací služby v tomto hotelu.

Způsob i následek spáchání správního deliktu nebyl vzat ani ve prospěch, ani v neprospěch obviněného, neboť k porušení právní povinnosti došlo způsobem typickým pro tento druh protiprávního jednání.

Za **přítěžující okolnost** správní orgán považoval to, že postup obviněného byl v rozporu i s požadavky práva Evropské unie, jehož právní úprava v oblasti boje proti diskriminaci na základě věku vychází z čl. 10 a čl. 19 Smlouvy o fungování Evropské unie. V této souvislosti lze poukázat rovněž na čl. 21 Listiny základních práv Evropské unie, který je třeba použít při uplatňování práva Unie a podle něhož „se zakazuje jakákoli diskriminace založená zejména na pohlaví, rase, barvě pleti, etnickém nebo sociálním původu, genetických rysech, jazyku, náboženském vyznání nebo přesvědčení, politických názorech či jakýchkoli jiných názorech, příslušnosti k národnostní menšině, majetku, narození, zdravotním postižení, věku nebo sexuální orientaci“.

Žádnou polehčující okolnost správní orgán považoval to, že se ze strany obviněného jednalo o první zjištěné porušení ZOS.

Správní orgán na základě hodnocení jednotlivých hledisek, ke kterým byl povinen přihlídnout při stanovení výše pokuty, považoval posuzovaný správní delikt za **méně závažný**.

Při určení výše pokuty správní orgán dbal, aby přijaté řešení bylo v souladu s veřejným zájmem a aby odpovídalo okolnostem daného případu, jakož i na to, aby při rozhodování skutkově shodných nebo podobných případů nevznikaly nedůvodné rozdíly. S ohledem na maximální výši pokuty, kterou lze za uvedený správní delikt uložit, správní orgán uložil pokutu při samé dolní hranici sazby s přesvědčením, že sankce bude mít na obviněného účinek jak sankční, tak i preventivní, povede jej k nápravě vytýkaného nedostatku a nebude mít likvidační účinek.

Poučení

Podle ust. § 150 odst. 3 SŘ má obviněný právo podat proti tomuto příkazu odpor ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho oznámení u shora označeného Inspektorátu. Lhůta pro podání odporu běží ode dne následujícího po oznámení příkazu. Včasným podáním odporu se příkaz ruší a v řízení se pokračuje.

Pokud po podání odporu bude vydáno rozhodnutí, kterým bude obviněný uznán vinným z přestupku, bude mu, kromě správního trestu uložena podle ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 SŘ též povinnost nahradit paušální náklady řízení ve výši 1.000 Kč, které jsou stanovené vyhláškou č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o paušální částce nákladů řízení, v platném znění.

Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Nebude-li pokuta zaplácena do 30 dnů ode dne, kdy toto rozhodnutí nabude právní moci, bude vymáhána příslušným exekučním orgánem.

Ing. Renata Linhartová, MBA
ředitelka České obchodní inspekce
inspektorát Ústecký a Liberecký
se sídlem v Ústí nad Labem

v z.

Ing. Ivan Žďárský
ředitel odboru kontroly
inspektorát Ústecký a Liberecký

ČESKÁ OBCHODNÍ INSPEKCE

ústřední inspektorát

Štěpánská 15, Praha 2

PSČ 120 00

Č.j.: ČOI 134934/17/O100/2500/17/18/HI/Št
Sp. Zn. ČOI 142639/16/2500
COIOX00YO7Q8

Dne: 4. 1. 2018

ROZHODNUTÍ

Ústřední inspektorát České obchodní inspekce rozhodl podle ust. § 98 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, ve spojení s ust. § 89 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, o odvolání:

podnikatele Františka Jelínka, nar. _____, se sídlem 468 12 Bedřichov, ev. č. 1695, IČO 12044245, podaném proti rozhodnutí inspektorátu České obchodní inspekce Ústeckého a Libereckého ze dne 26. 9. 2017, č. j. ČOI 126601/17/2500/0711/RZBL, kterým mu byla uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč (slovy: pět tisíc korun českých) pro porušení ust. § 6 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 24 odst. 7 písm. c) zákona č. 634/1992 Sb., o ochraně spotřebitele, v rozhodném znění (dále jen „ZOS“), a kterým mu bylo dále v dále v souladu s ust. § 95 odst. 1 zákona o přestupcích ve spojení s ust. § 79 odst. 5 správního řádu uloženo uhradit paušální částku nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč (slovy: jeden tisíc korun českých) ve smyslu ust. § 6 vyhl. č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, takto:

I. Podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, se napadené rozhodnutí mění takto:

Slova „což nebylo založeno na objektivních a rozumných důvodech a odůvodněno legitimním cílem“ se ruší.

II. Ve zbytku se napadené rozhodnutí podle ust. § 90 odst. 5 věta druhá zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, potvrzuje.

Lhůta k zaplacení uložené pokuty je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 3754-829011/0710, VS 3407112517, KS 1148 (převodním příkazem), 1149 (poštovní poukázkou).

Lhůta k zaplacení paušální částky nákladů řízení je 30 dnů od nabytí právní moci tohoto rozhodnutí. Úhrada předmětné částky se provádí na účet České obchodní inspekce u ČNB Praha 1, č. ú. 19-829011/0710, VS 3407112517, KS 0378 (převodním příkazem), 0379 (poštovní poukázkou).

Odůvodnění

Napadené rozhodnutí spolu s podklady a podaným odvoláním bylo odvolacím orgánem přezkoumáno v plném rozsahu a byly shledány důvody pro jeho změnu.

Rozhodnutím orgánu prvního stupně je jmenovaný podnikatel viněn z porušení ust. § 6 a naplnění skutkové podstaty správního deliktu podle ust. § 24 odst. 7 písm. c) ZOS, kterého se dopustil tím, že dne 18. 10. 2016 ve své provozovně Hotel Premier, Janov nad Nisou 5, při poskytování služeb diskriminoval spotřebitele, když neumožňoval ubytování v hotelu dětem mladším 10 let s odůvodněním zajištění klidu a odpočinku ostatních hostů hotelu, což nebylo založeno na objektivních a rozumných důvodech a odůvodněno legitimním cílem.

Na základě těchto zjištění, blíže konkretizovaných v rozhodnutí orgánu prvního stupně a ve spise k této věci, byla jmenovanému podnikateli uložena pokuta ve výši 5.000,- Kč a paušální náhrada nákladů řízení ve výši 1.000,- Kč.

Proti rozhodnutí orgánu prvního stupně podal jmenovaný podnikatel (dále též „odvolatel“) včasné odvolání, ve kterém uvádí, že v průběhu řízení podrobně vysvětlil, že hotel disponuje wellness s nuda zónou a masážemi, kde chodí klienti velmi nalahko oblečení a v hotelu se nachází i hluboká vířivá vana bez plavčíka. Před hotelem jsou vysoké schody z liberecké žuly. Tyto skutečnosti je možné ověřit a odvolatel se domnívá, že nejsou sporné. Opatření je proto provedeno prioritně v zájmu ochrany dětí, ne v jejich neprospěch.

Odvolatel má za to, že opatření v zájmu ochrany bezpečnosti dětí jsou v civilizované západní Evropě zcela běžné. V těchto státech je podnikatel oprávněn rozhodnout se, na jakou klientelu se zaměří. Dle odvolatele není omezení ubytování dětí do určitého věku diskriminační, naopak je činěno ve prospěch těchto dětí. V opačném případě by odvolatel nemohl v dané provozovně buď podnikat vůbec, nebo by musel podnikat s vědomím, že v provozovně existují prostory nebezpečné pro malé děti.

Případ je třeba posuzovat z hlediska ústavně zaručených práv odvolatele, konkrétně vlastnického práva a práva podnikat. Odvolatel nemůže být při podnikání, při kterém používá svůj vlastní majetek, omezován v tom, na jaké klienty se zaměří, odvolatel je oprávněn zamezit přístup těm klientům, na které jeho podnikání zaměřeno není a pro jejich ubytování nejsou v hotelu vytvořeny podmínky, a to především s ohledem na nutnost zajištění jejich bezpečnosti. Odvolatel poukazuje na to, že i jiné subjekty neubytovávají děti.

Odvolatel je přesvědčen o tom, že děti nediskriminuje, do restaurace je jim vstup umožněn. Diskriminován je naopak odvolatel, a to v možnosti svobodně podnikat za daných podmínek. Je třeba vycházet z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. 4 As 1/2014-28, ve kterém se uvádí, že důvody, na jejichž základě lze přiměřeným a nezbytným způsobem omezit vstup dětí do provozovny, mohou být např. její stavební řešení nebo povaha zde poskytovaných služeb. Odvolatel podrobně vysvětlil, proč stavební řešení hotelu neumožňuje bezpečné ubytování malých dětí a jaká je povaha zde poskytovaných

služeb. Orgán prvního stupně se s touto argumentací přesvědčivě nevypořádal. Pokud orgán prvního stupně uvádí, že pro zajištění bezpečnosti v hotelu postačovalo zakázat dětem vstup do rizikových prostor nebo účast na rizikových aktivitách, je zřejmé, že adekvátním způsobem nebylo provedeno místní šetření a napadené rozhodnutí je v této části nepřezkoumatelné. Prostory nebezpečné pro malé děti jsou totiž situovány na více místech a taková rekreace by pro ně samotné ztrácela smysl. Nejedná se tedy o zástupný důvod, ale o důvod primární. Odvolatel jednoduše upřednostnil zájem na bezpečnosti dětí před jejich diskriminací. Ani ochrana před diskriminací nemůže být bezbřehá a pro odvolatele představuje bezpečnost dětí jednoznačnou prioritu. Odvolatel by si nikdy ve své provozovně nedovolil riskovat nějaké nebezpečí pro děti.

Závěrem odvolatel navrhuje, aby odvolací orgán napadené rozhodnutí zrušil.

Po přezkoumání všech předložených písemných materiálů dospěl odvolací orgán k závěru, že správní orgán prvního stupně učinil ve věci potřebná skutková zjištění ve smyslu ust. § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, a nepochybil ani při právním hodnocení předmětné věci závěrem, že se jmenovaný podnikatel dopustil správního deliktu uvedeného ve výroku napadeného rozhodnutí, a tento delikt mu byl bezpečně prokázán. Neshledal též v předchozím řízení žádnou procesní vadu s dopadem na zákonnost a správnost vydaného rozhodnutí. Odvolací orgán však vypustil výše specifikovanou část výroku prvostupňového rozhodnutí, neboť tato pasáž představuje odůvodnění, proč správní orgán dospěl k závěru, že došlo ke spáchání správního deliktu. Ve výroku rozhodnutí má být podle ust. § 68 odst. 2 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, v platném znění (dále jen „správní řád“), uvedeno řešení otázky, která je předmětem řízení, právní ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno, a označení účastníků řízení. Podle ust. § 93 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, se ve výrokové části rozhodnutí o přestupku kromě výše uvedených náležitostí plynoucích ze správního řádu uvede popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání, právní kvalifikace skutku, vyslovení viny, druh a výměra správního trestu, výrok o náhradě nákladů řízení. Výrok by však neměl obsahovat důvody výroku a úvahy správního orgánu, které se uvádí až v odůvodnění rozhodnutí (ust. § 68 odst. 3 správního řádu). Zahnutí dané pasáže do výroku sice nepředstavuje takovou vadu, která by měla vliv na zákonnost rozhodnutí, přesto odvolací orgán přikročil ke změně napadeného rozhodnutí.

Odvolací orgán poukazuje na to, že důvod neubytovávání dětí do deseti let deklarovaný odvolatelem v ceníku, který byl k dispozici na recepci hotelu, spočíval v zajištění klidu („*Jde nám především o váš klid a odpočinek a i z tohoto důvodu ubytováváme v hotelu děti starší 10 let.*“). Klidné prostředí pro relaxaci bylo zaměstnankyní odvolatele zmiňováno jako důvod pro vyloučení dětí z ubytování v hotelu i při kontrole dne 18. 10. 2016. Skutečnost, že se v hotelu nacházejí prostory nebezpečné pro děti, byla uváděna až sekundárně. Odvolací orgán však níže posoudil všechny tyto důvody, které vedly odvolatele k rozhodnutí neubytovávat děti do deseti let věku.

Diskriminace spotřebitele je obecně zakázána v ust. § 6 ZOS, ve kterém se uvádí, že prodávající nesmí při prodeji výrobků nebo poskytování služeb spotřebitele diskriminovat. Při vymezení tohoto pojmu tak musí správní orgán vycházet jak z obecného chápání diskriminace, tak z vymezení diskriminace, které se nacházejí v českém právním řádu, zejména z definic obsažených v zákoně č. 198/2009 Sb., o rovném zacházení a o právních prostředcích ochrany před diskriminací a o změně některých zákonů (dále jen „antidiskriminační zákon“). Uvedené vyplývá i z rozsudku Nejvyššího správního soudu ze

dne 16. 8. 2017, č. j. 2 As 338/2016-27, ve kterém se uvádí: „*Správní orgány by tak měly vycházet jak z obecného chápání zákazu diskriminace, tak z regulace zákazu diskriminace napříč celým právním řádem (antidiskriminační zákon nevyjímaje).*“. Ústavní soud ve svém nálezu ze dne 6. 6. 2006, sp. zn. Pl. ÚS 42/04, diskriminaci definuje jako takové jednání, kdy se s různými subjekty nacházejícími se ve stejné nebo obdobné situaci zachází rozdílným způsobem, aniž by pro to existovaly rozumné a ospravedlnitelné důvody, tedy aniž by takové jednání sledovalo legitimní cíl nebo aniž by použité prostředky byly přiměřené dosažení sledovaného cíle. Antidiskriminační zákon rozlišuje několik forem diskriminace, odvolací orgán poukazuje zejména na definice přímé a nepřímé diskriminace. Přímou diskriminací je podle ust. § 2 odst. 3 antidiskriminačního zákona takové jednání, včetně opomenutí, kdy se s jednou osobou zachází méně příznivě, než se zachází nebo zacházelo nebo by se zacházelo s jinou osobou ve srovnatelné situaci, a to z důvodu rasy, etnického původu, národnosti, pohlaví, sexuální orientace, věku, zdravotního postižení, náboženského vyznání, víry či světového názoru. Podle ust. § 3 odst. 1 antidiskriminačního zákona se nepřímou diskriminací rozumí takové jednání nebo opomenutí, kdy na základě zdánlivě neutrálního ustanovení, kritéria nebo praxe je z některého z důvodů uvedených v § 2 odst. 3 osoba znevýhodněna oproti ostatním. Nepřímou diskriminací není, pokud toto ustanovení, kritérium nebo praxe je objektivně odůvodněno legitimním cílem a prostředky k jeho dosažení jsou přiměřené a nezbytné.

Je zcela zjevné, že odvolatel rozlišoval mezi různými skupinami spotřebitelů nacházejícími se ve stejné či v obdobné situaci. Rozlišovacím kritériem byl věk, příp. pohlaví (nepřímá diskriminace z důvodu rodičovství) – ubytovací služby odvolatel neposkytoval dětem do deseti let, čímž je odpíral též osobám pečujícím o tyto děti.

Pro posouzení, zda se jednalo o diskriminaci, bylo dále nutné zabývat se tím, jestli odvolatel svým jednáním sledoval legitimní cíl a zda prostředky použité k dosažení tohoto cíle byly přiměřené. Odvolatel provozuje hotel s restaurací (dle vyjádření odvolatele se na návštěvu restaurace věkové omezení nevztahuje), vedle služeb ubytování jsou spotřebitelům poskytovány též služby wellness – vířivá vana, sauna, masáže apod.

Odvolací orgán má za to, že cíle odvolatele, kterými jsou zajištění klidného prostředí a bezpečnosti, by bylo možné považovat za legitimní. Odvolatel jistě může své podnikání zaměřit na určitý druh klientely (tedy na spotřebitele, kteří si chtějí odpočinout v klidném prostředí), správní orgán odvolateli toto právo nikterak neupírá, do jeho vlastnického práva a do práva podnikat nezasahuje. Odvolatel však při svém podnikání musí dodržovat své právní povinnosti, mezi které patří i povinnosti dané zákonem o ochraně spotřebitele, zákaz diskriminace nevyjímaje. Odvolací orgán v této souvislosti odkazuje na zprávu veřejné ochránkyně práv ze dne 28. 11. 2014, sp. zn. 74/2013/DIS (stanoviska ochránkyně práv jsou dostupná na www.eso.ochrance.cz), ve které se uvádí: „*Poskytovatel služeb může jejich poskytování omezit pouze na cílovou skupinu zákazníku. Tato skupina ale nesmí být vymezena některým z antidiskriminačním zákonem chráněných důvodů, např. věkem. Je proto legitimní, pokud banka nabízí kreditní kartu pouze nepodnikajícím osobám, neboť tím sleduje svou obchodní strategii a realizuje smluvní svobodu. Pokud se banka rozhodne kreditní kartu nevydat s ohledem na (podnikatelský) charakter transakcí žadatele, nejedná se o diskriminaci, neboť toto kritérium je věkově neutrální.*“ Odvolatel však omezil poskytování svých služeb stanovením věkové hranice, čímž neumožňoval využití služeb nejen osobám mladším deseti let, ale též osobám o ně pečujícím.

V tomto případě je posuzováno jednání odvolatele, nikoli jiných podnikatelů, v případě zjištění obdobného jednání by správní orgán postupoval stejně jako v případě odvolatele.

Odvolací orgán se dále zabýval tím, zda odvolatel použil prostředky – vyloučení dětí do deseti let z možnosti ubytovat se v hotelu, přiměřené dosažení sledovaných cílů. Odvolací orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. 10. 2014, č. j. 4 As 1/2014-28, ve kterém se soud zabýval tím, co může být ospravedlnitelným důvodem pro omezení vstupu dětí do provozovny (vstup do restaurace byl umožněn pouze dospělým a dětem od šesti let věku v doprovodu rodičů, důvodem omezení bylo nerušení ostatních hostů): „*I pokud by totiž bylo možno považovat za legitimní zájem žalobce na zajištění odpovídající úrovně čerpání služeb obchodní klientelou, na kterou se žalobce zaměřuje a která může být dětmi rušena, pak k dosažení tohoto cíle se nejvíce jako přiměřené použití prostředků, spočívajících v obecném zákazu vstupu (všech) dětí do provozovny. V této souvislosti se žalobci nabízely mírnější prostředky vedoucí k témuž cíli, spočívající např. ve vykázaní, popř. omezení vstupu konkrétních dětí, které nad míru přiměřenou poměrům ruší ostatní hosty restaurace, popř. ohledně kterých lze mít vzhledem k jejich chování při vstupu do restaurace v tomto směru důvodné obavy. V řízení nebyl prokázán ani jiný ospravedlnitelný důvod pro žalobcem provedené omezení vstupu dětí do provozovny. Takovými důvody, na jejichž základě lze přiměřeným a nezbytným způsobem omezit vstup dětí do provozovny, by mohlo být např. stavební řešení, které neumožňuje zajištění odpovídající úrovně bezpečnosti či které brání volnému pohybu po provozovně s kočárkem. Omezení vstupu dětí do provozovny je představitelné i pro povahu zde poskytovaných služeb, a to např. do provozoven, v nichž je distribuován výhradně sortiment, jehož prodej dětem je zakázán, a to i nad rámec požadavků zvláštní právní úpravy, jak je obsažena zejména v zákoně č. 379/2005 Sb., o opatřeních k ochraně před škodami působenými tabákovými výrobky, alkoholem a jinými návykovými látkami a o změně souvisejících zákonů, ve znění pozdějších předpisů (srov. též § 133 zákona č. 353/2003 Sb., o spotřebních daních, ve znění pozdějších předpisů). Za ospravedlnitelný důvod pro zákaz vstupu dětí do provozovny ovšem nelze považovat žalobcem toliko v obecné rovině deklarované zaměření na určitý druh klientely, v daném případě na obchodní klientelu, která by mohla být dětmi při návštěvě restaurace rušena.“* Odvolací orgán má za to, že paušální vyloučení dětí do deseti let věku z ubytování v hotelu odvolatele není možné považovat za přiměřený prostředek. Pokud jde o vytvoření klidného prostředí v provozovně, odvolatel nemůže předpokládat, že každé dítě ve věku do deseti let bude narušovat klid v hotelu. Jako vhodnější opatření se jeví vyloučení těch hostů, kteří se chovají hlučně, v rozporu se strategií hotelu. Je třeba poznamenat, že nevhodně se mohou chovat i jiné osoby než děti ve věku deseti let, neubytovávání dětí tedy vůbec nemusí vést k dosažení sledovaného cíle. Tento závěr je vyjádřen mimo jiné i v komentáři k antidiskriminačnímu zákonu [KVASNICOVÁ, Jana. *Antidiskriminační zákon: komentář*. Praha: Wolters Kluwer, 2015. Komentáře (Wolters Kluwer ČR). ISBN 978-80-7478-879-6, str. 247]: „*Z uvedeného je patrné, že zacílení na klientelu není neomezené. Vyloučení skupiny osob vymezené diskriminačním důvodem nebude přípustné pouze kvůli hypotetické „ochraně práv“ jiných klientů či jen proto, že určité klientele tato skupina osob nevyhovuje. Není proto například možné zamezit vstupu dětí do restaurace s ohledem na to, že ostatní hosté nechtějí být rušeni (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 30. října 2014, 4 As 1/2014-28). Omezující opatření by v daném případě nebylo legitimní, protože vychází a priori z předpokladu, že rodina s dětmi představuje rušivý faktor. I v případě, že by jiné omezení podobného charakteru představovalo legitimní cíl, je stále nutné zabývat se otázkou přiměřenosti a nezbytnosti. Paušálním vyloučením rodin s dětmi z restaurace sice zdánlivě sleduje legitimní cíl (klid ostatních hostů). Tohoto cíle lze ovšem dosáhnout jinými prostředky*

(individuálním vyloučením těch hostů, kteří reálně ruší ostatní návštěvníky restaurace). V neposlední řadě je patrné, že omezující opatření neumožňuje dosáhnout sledovaného cíle. Omezení paušálně vyloučí část hostů, kteří mohou (a nemusí) rušit ostatní hosty. Zároveň však opatření nevede k dosažení sledovaného cíle, protože v případech jiných „narušitelů klidu“ musí poskytovatel služby stejně postupovat individuálně.“

Co se týče nevhodnosti služeb wellness (nuda zóna, vířivá vana) pro děti, odvolací orgán uvádí, že s ohledem na dosažení tohoto cíle by postačovalo, pokud by odvolatel děti do deseti let vyloučil z poskytování těchto služeb. Areál odvolatele celkově není prezentován jako nudistický, naturistický, je zřejmé, že v prostorách recepce, mezi pokoji, v přilehlých venkovních prostorách či v prostorách restaurace (kam odvolatel dle svých slov dětem umožňuje vstup bez omezení) se nahé osoby nepohybují. Nevhodnost poskytovaných wellness služeb pro děti není ospravedlnitelným důvodem pro jejich vyloučení i z ubytování v hotelu.

Dosažení bezpečného prostředí v provozovně je bezpochyby možné považovat za legitimní cíl. Odvolací orgán poznamenává, že hotel jako stavba musí splňovat stavební předpisy, jinak by nebylo možné v něm služby poskytovat. Vysoké, příkré schodiště může být problematické překonat i pro jiné skupiny osob než pro děti do deseti let. Přítomnost takového schodiště sama o sobě není důvodem k vyloučení dětí z možnosti místo navštívit (např. děti zpravidla mohou i na rozhledny, kde se také nacházejí nestandardní schody), odvolatel tak mohl přijmout jiná opatření, která by vedla k dosažení sledovaného cíle. Podle názoru odvolacího orgánu lze bezpečnost zajistit mírnějším způsobem i ve vztahu k nízkým parapetům oken na pokojích. Odvolatel mohl zvolit jiné prostředky, kterými by předcházel nebezpečným situacím (např. nutnost přítomnosti dospělého při zdolávání schodiště dítětem, dohled dospělého nad dítětem i v pokoji, kde se nachází nízký parapet). I k této otázce odvolací orgán odkazuje na závěry veřejného ochránce práv, konkrétně na zprávu ze dne 9. 8. 2011, sp. zn. 136/2011/DIS (případ se týkal prodejce, který do své provozovny nepouštěl děti mladší 12 let, důvodem tohoto opatření byla bezpečnost dětí – používání vysokozdvizných vozíků; spotřebitelka nebyla vpuštěna do prodejny se svým synem v kočárku, čímž mu bylo zamezeno ve volném pohybu po prodejně): *„Znemožnění přístupu do prodejen této společnosti rodičům - podnikatelům (příjemcům zboží) s dětmi do 12 let lze označit za nepřímou diskriminaci na základě rodičovství. Plošný zákaz vstupu nelze ospravedlnit bezpečností dětí, ačkoliv jde o cíl ve své podstatě legitimní. K jeho dosažení totiž mohou být užity jiné prostředky, které šetří zásadu rovného zacházení. Takovým alternativním opatřením může být zřízení dětského koutku anebo podmínění vstupu dětí přísným dohledem dospělého.“* Ani v tomto případě odvolací orgán neshledal, že použité prostředky byly přiměřené dosažení sledovaného cíle.

Pokud jde o nevybavenost hotelu hračkami, dětským koutkem apod., ani tato skutečnost neospravedlňuje praxi odvolatele. Odvolatel není povinen přizpůsobovat své služby pobytu rodin s dětmi, spotřebitel by však měl mít možnost sám si zvolit, zda za daných podmínek služeb odvolatele využije či nikoli. Spotřebitel může mít zájem právě o služby odvolatele, ubytování v jiném hotelu by nemuselo zcela uspokojit jeho požadavky. Odvolatel může při prezentaci svých služeb poukazovat na nevhodnost hotelu pro děti, a to vzhledem k tomu, že hotel nedisponuje vybavením pro děti, že se v hotelu nachází wellness s nuda zónou, že do hotelu vedou příkré schody, že se snídaně podávají až od 8:30, že předností hotelu je klidné prostředí, které je třeba udržovat apod., avšak plošné neubytovávání dětí ve věku do deseti let považuje odvolací orgán za neospravedlnitelné. Odvolací orgán nemá za to,

že by stavební řešení nebo povaha poskytovaných služeb v tomto případě vylučovala možnost ubytovat v hotelu danou skupinu spotřebitelů, jak bylo odůvodněno výše.

Odvolací orgán má dále za to, že výše uložené pokuty byla řádně odůvodněna, správní orgán se zabýval všemi kritérii pro určení výše sankce danými ust. § 24b odst. 2 ZOS, tedy závažností správního deliktu, zejména způsobem jeho spáchání, jeho následky a okolnostmi, za kterých byl spáchán, a tato vyhodnotil. Způsob spáchání správního deliktu a jeho následky byly posouzeny jako typické pro daný správní delikt, nebyly tedy hodnoceny ani ve prospěch ani v neprospěch odvolatele. Jako polehčující okolnost byla zohledněna skutečnost, že se jedná o první porušení zákona o ochraně spotřebitele ze strany odvolatele. Přitěžující okolnosti nebyly shledány.

Odvolací orgán považuje pokutu ve výši 5.000,- Kč za přiměřenou, odpovídající okolnostem případu a za dostatečně splňující represivní i preventivní účinky.

Z výše uvedených důvodů rozhodl odvolací orgán tak, jak je shora uvedeno.

Nebudou-li uložena pokuta nebo náhrada nákladů řízení zaplacený ve lhůtách shora uvedených, budou vymáhány příslušným celním úřadem.

Poučení o odvolání

Proti tomuto rozhodnutí se nelze odvolat (viz ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád).

Ing. Mojmír Bezcený
ústřední ředitel
České obchodní inspekce

